

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét
illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Egész évre . . . 16 frt. Negyedévre . . . 4 frt.
Félévre . . . 8 frt. Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy □ centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők
és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték
minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántartási díjak:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A szabadságszobor.

Az országos szabadságszobor pályázati határideje lejárt, s tegnap a pályaművek mintázatait ki is állították Budapestre az akadémia palota lépcsőcsarnokában. Szobrászaik közül kilenczen pályáztak, névszerint Zala György, Strobl Alajos, Róna József, Szécsi Antal, Köllő Miklós, Donáth Gyula, Sennyey Károly, Szász Gyula és Tóth István. A fővárosi lapok tudósítói a pályázatot nemcsak számban, de sikerben is eredményesnek mondják. Örvendezve hirdetik a haladást, s önértékeléssel konstataják a magyar művészet e győzedelmét.

A bírálatokat és ismertetéseket figyelemmel olvastam el. Az ügy művészi oldaláról nem szólhatok, mert a mintákat nem láttam. De az ügy erkölcsi oldaláról lehet szólni azon közlemények alapján, melyek eddig megjelentek.

A szabadságszobor célja az, hogy ércben örökítsék meg az 1848—49-ben lezajlott korszak. A magyar nemzet e világtörténelmi korszakának három kimagasló momentumát van. Egyik a törvényalkotás —, másik a polgárháború —, harmadik az önvédelemnek — s ebből kifejezett függetlenségi harcnak mementuma.

A törvényalkotás jelentkezik az urbér és ősiség megszüntetésében, az egyesületi- szólás- és sajtó-szabadság megállapításában, a közteherviselés elfogadásában, a ministeri felelősség kimondásában, s az alkotmányunk demokratikus alapokra való fektetésében. Mindez létre jött 1848. április 11-én, a Kossuth indítványára. Mindezt előkészítette egy huszonöt éves békés küzdelem, melyben nemzetünk színe java részt vett; de a megérlelésnek és létrehozásnak örök dicsősége Kossuth Lajosnak illeti.

A polgárháború jelentkezik a horvátok betörésével Jellasics bán alatt; folytatódik a tótok lázadásával, a románok lázadásával, a szerbek lázadásával s a szászoknak az ellenséghez való átállásával. E lázadások megfékezésére Kossuth szervezte a magyar nemzetet; ő tette és fogadtatta el az indítványt kétszáz ezer honvéd újjoncozására és felszerelésére; ő tiltotta először vörös zsinóros kávészin atillát, s ő járta be az Alföldet önkénytesek toborzására. Ő róla szól a nóta: „Ha még

egyszer azt izeni, Mindnyájunknak el kell menni.”

Az önvédelmi és függetlenségi harc jelentkezik azon hadjárat csatáiban, melyet a magyar honvédség előbb az osztrák hadsereg, s később az invázió után az egyesült osztrák muszka hadsereg ellen folytatott. E csaták elsőrendű vezetői voltak Görgey, Bem, Klapka, Damjanich, Perczel, Dombóczy, Kiss Ernő, Aulich, Nagy Sándor, Vetter Guyon — és a hősöknek és vértanúknak egész sorozata. De felszereléssel, pénzzel, újjonccsal Kossuth Lajos látta el ezen vezéreket. A honvédelmi bizottságnak, mely a francia forradalom „közjólleti bizottság”-ának mintájára és hatásköre szerint volt szervezve, Kossuth Lajos volt a lelke. A legjobb és későbbi katonai szaktekintélyek által leginkább méltányolt haditervek a bizottság asztaláról kerültek a tábornokok kezébe, s történelmi bizonyossággal ma már, hogy ha Görgey engedelmességet volna a honvédelmi bizottságnak, úgy nem követi el Buda ostroma által a legnagyobb katonai baklövést, és később nem vonul vala az Alföld síkságára, hogy ott előbb Nagy Sándort cserben hagyva, s később magát bekerítve, árulással végezze a dicső harcra. Ezek szerint az önvédelmi és függetlenségi harc megvívásában is oroszán része van Kossuth Lajosnak, mert ő teremtette meg azt a szellemet, melynek hatása alatt a magyar csapatok az osztrák hadseregből ájtóttek a magyar honvéd táborba; ő lelkesítette a magyar népet a fegyverfogásra; ő hozta létre a honvéd hadsereget; ő adta meg annak szervezetét; ő gondoskodott annak ruházatáról, fegyverzetéről; ő teremtette a pénzt e nagy háború folytatásához — és ő adott lelket az egész mozgalomnak.

Tehát bármelyik kimagasló részét tekintjük az 1848—49-ki eseményeknek, mindenütt ott látjuk Kossuthot, mint agítátort, mint szervezőt, mint törvényhozót, mint publicistát, mint államférfit. És látjuk őt nem másad-harmadrangú szerepben, hanem mindenütt mint legelőt, mint vezért, mint kormányzót.

Ily körülmények között el lehet-e képzelni e korszak történetét Kossuth Lajos nélkül? Nem a bolondok házába való volna-e az a történetírő, aki e korszak eseményeit a Kossuth Lajos nevének megemlézése nélkül akarná megírni? Lehet-e beszélni a reformá-

cióról Luther nélkül? Lehet-e a francia forradalom gyertyáit emlegetni Bonaparte nélkül? Lehet-e a kereszténység elterjedését megörökíteni akár betűben, akár ércben Pál apostól nélkül?

Csak a magyar szobrászok bírnak azzal a csuda fantáziával, hogy az 1848—49-ki eseményeket el tudják képzelni Kossuth Lajos nélkül. Bizony érczet érdemel — nem az ő mintázatuk, hanem — az ő fantáziájuk. Feladatuk az, hogy szobrászati műben megörökítsék a magyar nemzet függetlenségi harcát és szabadságharcát, melynek keletkezését. Minden mozgalom, minden lépés, minden erő, minden vívmány, minden siker Kossuth Lajosra emlékeztet itt. Az ő teremő szava, az ő emberföldi erője, az ő halhatatlan lángese hoz létre mindent, indít mozgásba mindent, alkot és szervez és vezet mindent. És a magyar szobrászok e korszakot Kossuth nélkül kívánják és vélik megörökíthetőnek.

Beszeg ha Szeged pusztulását és föltámadását kellene szoborszerű allegóriában megörökíteni, nem feledkezne meg gróf Tisza Lajos ő excellenciájáról. Avagy a háromszázszáz szövetségnek megszobrosító lelkesedésénél kifejejténék-e gróf Andrássy Gyulát?

Egyetlen művész gondolt Kossuthra és odaillesztette medaillon képét, de nehogy a szent loyaltás csorbát szenvedjen, megfelelő képtől odaillesztette a Széchenyi István reliefjét is — netovábbjával a művészi tudatlanságnak!

Az amerikaiak nem tudták szabadságharcukat megörökíteni Washington és Franklin nélkül; a németek nem tudták a németegységet megörökíteni Vilmos és Bismarck nélkül; a vendome szobor nem jöhetett létre Napoleon nélkül. De a magyar szabadságszobor Kossuth nélkül fog felépíttetni.

Helyesen jegyzi meg egy magyar esztétikus: „Minden kor, mely bármely más kor számára állít szobrot, ezt a szobrot magáról állítja, magának állítja s magát jellemzi benne.” Ezek a szabadságszobrok nem a magyar szabadság fogantatásának és születésének nagy idejét jellemzik, hanem a mi hitvány korszakunkat. Arról van szó most, hogy kicsoda kapjon érdemkeresztet, s nem arról, hogy kicsoda szolgálja hűséggel az elveket és a nemzetet.

B. M.

Politikai hírek.

— **Miniszterek tanácskozása.** Mint Budapesti írák: ott szombaton minisztertanácskozás tartott, melynek eredményeként immár végleg eldőltnek tekinthető, hogy a megyei igazgatás államosítására vonatkozó törvényjavaslat néhány nap múlva le fog térni a képviselőház asztalára.

A mi a házszabályok módosításának kérdéséről, értesülésünk szerint valószínű, hogy e tárgyban bizottságnak kiküldése iránt javaslat fog a házban tétetni, azonban a netalán módosítandó házszabályok csak a jövő ülészakban lépven hatályba, azoknak semmiféle kihatásuk nem lesz a közigazgatás államosítása ügyének parlamenti megvitatására.

Az országgyűlés időelőtti feloszlásának kérdése irányadó helyen komolyan (?) szóba nem került. (De tréfának igen. S úgy látszik Szapáry gr. e tervével aztán komolyan akarja megtréfálni a világot. Ha ugyan az ily tréfának egy könnyen sikerülne kacagó publikumot összetoborzani.)

Az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt vasárnap esti értekezletén a hétfői ülésre kitűzött apróbb előterjesztéseket megjavaslatokat letárgyalta és elfogadta. A közoktatási bizottság jelentésében foglalt azon indítványt, hogy az opera és a nemzeti színházak a vallás és közoktatásügyi miniszterium hatáskörébe helyeztessenek át, a párt különösen helyesli. A harasztí-csepeli vasút engedélyezéséről szóló jelentést tudomásul veszi. A szegedi köpart kijavítására kért költséget a jelen hénszerhelyzetben nem tagadja meg, mivel azt Szeged városának biztonságát kívánja, de szívesen tartja kijelenteni, mint annak idején már tette is, hogy a köpart összeomlását okozó közegek felelőssé tételeéhez továbbra is ragaszkodik. A protestánsok számára szolgáló nyerevénykölcsön javaslatához hozzájárul.

Oszlik — nem oszlik. Maholnap oda jutunk a képviselőház feloszlásáról szóló hírekkel, hogy a mellénygombjainkon kell végig számolva egyenesen a véletlen játékára bízni e már is sok port felvert politikai kérdést. Ma itt híresztelik a kormány komoly szándékát, holnap meg amott dementálják a hírt. Most e bizonytalanság és sötétségbe lámpát gyújt a Bécsben megjelenő Montagsrevue, melynek bpesti levelezője óva inti a magyar ellenzéket arra, hogy ne tanúsítson nagyon makacs ellenállást. A levelező, állítólag a legjobb forrásból vett értesülése alapján, azzal kezdi levelét, hogy „sem a magyar kormány, sem más irányadó személyiségek a parlament feloszlására nem gondolnak. Az e felől elterjedt hír onnan származott, hogy

a magyar kormány, sokak hiedelme szerint, aggodni kezdett a felett, hogy az ellenzék obstrukciójával megakadályozhatná a közigazgatási reformjavaslat tárgyalását. A kormány azonban ettől nem tartott s így az sem volt szándékában, hogy a képviselőházi elnök fegyelmű hatalmát öregbitse. Ha azonban az ellenzék mégis mértékletlenül elragadtatná magát, úgy sem a kormány, sem a kormány-párt nem rettennek vissza a legszigorubb (?) rendszabályok alkalmazásától sem, hogy a nemzetnek ilyenformán veszélyeztetett nagy érdekeit megmentsék. (Ez az egész?)

Osztrák választások. A reichsrathválasztások Ausztria egyes tartományaiban tudvaleg már pénteken megkezdődtek s a hét folyamán olyan sok helyen fognak megjelenni, hogy a hét végéig a küzdelem nagyban és egészben el lesz döntve. Ismeretes, hogy a Taaffe-kormány azért osztatta föl a képviselőházat, hogy tisztázza a politikai helyzetet s megadja az alkalmat, új egészséges többség alakítására, mely a két nagy párt, a német és nem-német elemek összes méréseltetebb elemeit felölelné. Az addigi választások semmi változást nem idéztek elő a pártviszonyokban, de számuk sokkal csekélyebb, semhogy belőlük bármi következtetést lehetne vonni.

A t. Házból.

Budapest, márc. 2.

A képviselőház ma alig egy órai telt tartott, melynek elején *Fejérváry* Géza báró honvédelmi miniszter két törvényjavaslatot, *Buross* Gábor kereskedelmi miniszter pedig ama jelentést terjesztette be, melyet a „vilamos erő” és sűrített levegőt előállító telepeknek az ipartörvény 25. §-a alá sorozása tárgyában” kiadott.

A betervezett bizottsági jelentések közül vita csak a közoktatás állapotáról szóló jelentés tárgyalása alkalmával volt.

Madarász József kérte a közoktatási minisztert, hogy ejelentés mindig oly időben adassék be, hogy a kultuszminiszter tárcza költségvetésével egyidejűleg legyen tárgyalható.

Gróf *Csáky* Albin közoktatási miniszter Madarásznak válaszulva kijelentette, hogy törekedni fog arra, hogy a benyújtandó évi jelentés a költségvetéssel egyidejűleg legyen napirendre tűzhető, de jóállást elvállalni nem bír, mert a ház munkarendjének megállapítása nem tőle függ.

A miniszter válasza kiterjedt arra a kérdésre is, hogy a nemzeti színház és az operaház ügyei a belügyminiszterium keretéből a közoktatási tárczához tételessen át. E kérdést legújabbban a közoktatási bizottság jelentése hozta napirendre.

AZ „ELLENZÉK TÁRCZÁJA“.

1891. Márczius 3.

A kis borbélyok.

(Apró történet.)

A fiam — hogy, hogyanem — hozzá jutottak egy öllőhoz.

— Tudja mit, Béla? Játssunk borbélyosát. Én majd megnyírom magát.

A kicsi nem ellenkezett. Azt gondolta magában, hogy a bátyjának bizonyára van annyi esze, amennyi egy hajnyírásához szükséges. Oda tilt az álló tükör elé; engedte, hogy a szolgálatkész Figaro-sarj a törülközőt nyaka közé kösse s gyanutlanul mosolygott rémes sorsa elé.

— Csitt, csett, nyiszogott az öllő s hullani kezdtek az apró szőszke fűrtök.

— Nézze, igazán leeseett ám . . .

Béla kezébe vette az odanyújtott hajcsomót és nyugodt lélekkel konstataulta:

— igazán leeseett.

— Csitt, csett, csitt, csett, csattogott élénkebben megint az öllő s hol innen, hol onnan ismét hullottak az apró szőszke fűrtök.

A kicsit mégis furdalhatta egy kisse a lelkiismeret, mert egyszerre csak felkiáltott:

— No, most már elég! Most hadd nyírkam meg én magat.

S a nagyobbik, akinek minden gondolata játék, egészen természetesen találta a szereposzerét.

— Jó; most hát én leszek az ur.

— Odadtál a székecskére, újságot vett a kezébe s uras tempóval hangsúlyozta:

— Csak aztán vigyázzon ám, kérem . . .

És a kicsi vigyázott is arra, hogy érdemes bátyja buksiját mentől változatosabbá tegye. Nyírta mint a papirost.

Éppen elkészült vele, mikor beléptem. Páratlanul komikus látvány tárult elém.

Mind a kettő lestejtötte a szemét. Az egyiknek olló a kezében, a másiknak törülköző a nyakán, — és azok a kobakok!

Ugy álltak ott előtem össze-vissza kaszabolt fejükkel, mint két agyongyőrtött, bűnbánó pemzli. Itt-ott még lögött róluk egy-egy kis hajpepecs, de egészben véve alig voltak felismerhetők. Soha több neveltség, mint abban az elképedésben, mikor a tükör elé vezettem őket.

— Nézzétek meg magatokat ti haszon-talanok, mit csináltatok egymásból!

Bizony nagyon fura pofácskák verődtek onnan vissza. Füllig pirultak a röstelkedéstől.

— Hát ez te vagy, Béla? . . .

— Nem ez valaki más.

— És ez te vagy, Kornél?

— Istenem, istenem . . . ki ez?

S kezdett a szájuk „pitty”-re állni. De én már alig bírtam magamat türtőztetni s rohantam a szobámba, hogy ott derekasan kihahotázhassem magamat. Jól esett és ezért köszönettel tartozom nekik, de büntetéssel mégis kiteszem őket az újságba, mert szeretném, ha valamivel többre vinnék a borbélyoságnál.

ENDRÓDI SÁNDOR.

Az a leány.

Angolból fordította: *Amica*

VII.

(Folytatás)

(18)

Abban a házban akár ki megbetegednék. Tulhajtotta az erejét. Megmondjam, hogy az orvos mit mondott?

Igen Barrable ur kérem mondja meg. Azt mondta „Ha Sir Bryán kinek erős akarata van, nem viszi el azt a fiatal leányt a lady Beekingham körmei között, úgy bizonyosan beteg lesz! Tisztább levegőt magassabb fekvésű helyen kellene hogy aludjék — még pedig lankadságáról itélve nem később mint ma éjjel! Mert ha halogatják a dolgot még több levelezés lesz a ladyk között s még több jószívűség, engedékenység, több bömbölés a fiu részéről és több minden egyéb.

Oh, így áll a dolog? köszönöm, hogy szólott nagyon lekötelezett. És most megbocsát mert sietek.

Áljon meg egy pillanatig! Beszélni akarok önnel, annyira siet? Oh talán vissza megy Beekinghamba azután a leány után?

Igen elhozom onnét.

Tán nem! Saját maga? Annyira megkísébbíti magát?

Szent ég, miféle komisz fráternek tart engem, képes mondani? kiáltja Bryán boldog nevetéssel.

Megkísébbíti magát! Méltóságát annyira le alázza, hogy szívének választójával mellette álljon! Bryán ismét nevetett e gondolatra és Barrable ur is nevetett csupa élvezetből, és elváltak.

Sir Bryánnak nem sok idejébe került Beekinghamba vissza menni, hova a lady Beekingham véleménye szerint úgy rontott be

mint egy bomba, rombolást és zavart csinálva maga körül.

Sir Bryán nagyon udvarias, kellemes, részvételjes, — de nagyon nyugodt és határozott.

— Az anyja nem beteg és otthon nem történt semmi baj, de Halling kisasszonyt okvetlenül haza akarja vinni magával. Azt gondolja, hogy Halling kisasszony már mindent megtett a mit tőle várni lehetséges volt, és az anyjának sztkése van reá.

Lord Beekingham láng veres lesz s a dolgot új világításban látja.

Ugy van, ugy van! igaz! Önzés és nagy meggondolatlanság volt tőlünk! Jó leány megbecsülhetlen jó leány az a Halling.

Ó tudja, bár mikor rendeltetere állók.

Feleség, gondold legyen Hallingra.

Mi Dorkának szoltik mondja Sir Bryán a haja gyökereig elvörösödvé.

Értem, értem, ugy van! Sokkal kedvesebb mint hogy a vezeték nevét használják!

Csinos leány ritkán láttunk takarosabb fehér cselédet!

— Oh én nem tudom, hogy hogy tudok nála nélkül megnélni! — kiáltja Lady Beekingham. De ő tudja hogy bár szívesen megadnák neki két ezerfontot egy évre, ha Wrennel és velem maradna.

Sir Bryán ismét elvörösödik, és Lord Beekingham szintén; de az utóbbi jön zavarba; Sir Bryán csak mosolyog. Mit törődik ő a Lady Beekingham indiscretiójával? Ő arra gondol, ha vajjon a pénz kísértésbe hozná-e Dorkát arra, hogy őket elhagyja; és aztán ismét mosolyog, mert tudja, hogy jó kilenc mértföldnyi ut alatt az ő oldala mellett fog töltni. És örül, hogy a „Vitétz” fogta be, Ennek a lónak is meg van az ő fortélyja, de eléggé engedelmessé állat; ha Normát kellene hajtani, az oly tüzes hogy kocsisának osztatlan figyelmét lekötne, nem lehetne portyázni

az uton, s csendesen beszélgetve oldalvást a szeretett leányt nézni.

E pillanatban Dorka jött a szobába — Lord Beekingham eltávozott, hogy egy levelet, melyet Sir Bryánnak meg akar mutatni behozzon és Lady Beekingham azt képzelte, hogy a másik szférnyban levő drága gyermekének a hangját hallotta.

Oh mily halvány Dorka menyire elfogyott és mily gyengének látszik! De a szeméi ragyognak.

— Sir Bryán, mi a baj urnóm beteg? kérdé a leány gyorsan.

Mert azt gondolja, hogy ha szükségük van reá annak bizonyosan valami fontos oknak kell lenni.

— Nem, Dorka — oh nem! — mondja Sir Bryán mosolyogva. Nincsen semmi baj — és — és — Jó estét. Hogy van?

— Jó estét Sir. Hogy van? mondja a leány gépiesen; és aztán — Bocsánat — miért menjek ma este, midőn nem vagyok készen?

— Nincsen elkészülve reá, hogy velem jöjjön, midőn mi annyira éreztük a hiányát!

— mondja Bryán lehangolva. — Oh Dorka!

A Dorka szemeibe könnyek tolnak. Oly boldog, hogy est hallja.

— Készen vagyok — Sir, mióta eljöttem mindig készen vagyok. Az az, hogy — a podgyaszomat értem.

— Azért majd holnap küldök el. Be akarja most a holmiját pakolni? Van idő reá. Dorka, hagyjon künt egy shawlt, mert hideg van.

— De, Sir Bryán — mondá a leány az ajtónál késlekedve — szabad kérdezniem, hogy hogy megyek haza?

— Velem, a kis britskában; ugye nem fog félni? A Vitétz fogtam be.

— Félni, önnel? — kiáltja Dorka. —

A mai ülésen Irányi Dániel pártolta azt. Irányi Dániel érvei, melyekkel ez eszmét támogatta, kiterjeszkednek a művészet érdekein kívül a köztisztességre is; a mire nézve meg kell jegyeznünk, hogy mi ezt a szempontot az áthelyezésnél nem tartjuk szabályszerűnek mert úgy az opera, mint a nemzeti színház igazgatóságai eddig is teljesen megfeleltek a köztisztesség követelményeinek és e részben nem megrovás, hanem elismerés és dicséret illeti őket.

A mi a miniszter választását illeti, abból azt látjuk, hogy az áthelyezés egyhamar nem fog megtörténni. Gróf Csáky Albin egyfelől szabadkozik, nehogy a kultuszminiszterium heterogén ügyköre még egy ujjal szaporítottassék; másrészt kijelenti, hogy kezdeményezést ez ügyben nem fog tenni és csak akkor venné át a színházakat, ha ezt az országgyűlés elhatározná.

E szerint tehát az áthelyezés nem fog megtörténni, sem most, sem a közelebbi időben. Mert ha sem a közoktatási miniszter, sem a belügyminiszter nem fogja megtenni a kezdeményezést, akkor az országgyűlés igen bajosan fog abba a helyzetbe juthatni, hogy az áthelyezést elhatározza.

Az ülés végén gr. Szapáry Gyula miniszterelnök bejelentette, hogy a legközelebbi szerdai ülésen válaszol Hefly Ignácznak a Bulgáriában állítólag tartózkodó nihilisták ügyében hozott intézkert interpellációjára. — Ugyanakkor tesz a miniszterelnök előterjesztést a ház legközelebbi napirendjére nézve is.

Ingerült miniszter.

Budapest márc. 2.

A képviselőház igazságügyi bizottsága ma délelőtti ülést tartott, melyen a fölött tanácskozott, mikor vétessék a bizottságban tárgyalás alá a bírói és ügyészi szervezetről szóló törvényjavaslat.

A bizottság ülésén az igazságügyminiszter is jelen volt, ki azt kívánta, hogy a törvényjavaslat tárgyalása péntekre tűzessék ki. Chorin Ferenc utalt a törvényjavaslatban foglalt intézkedések rendkívüli fontosságára s arra a mélyreható átalakításra, melyet az a bírói szervezetben létesíteni akar; ennél fogva azt az óhaját fejezte ki, hogy hosszabb idő engedtessek a bizottság tagjainak a törvényjavaslat tanulmányozására.

Az igazságügyminiszter hivatkozott arra, hogy a törvényjavaslat alapjául szolgált előadói tervezet már a múlt nyáron a nyilvánosság elé került s a szakbizottsági tárgyalás után csekély eltérést tüntet fel a törvényjavaslat az eredeti tervezethez képest, a mi-ből azt következett, hogy a szakböröknek elég idejük volt a javaslattal foglalkozni s így az a jövő pénteken a bizottságban felvehető.

Veszter Imre Chorin indítványához csatlakozott; mert bár igaza van az igazságügyminiszternek, hogy az előadói tervezet már hónapok óta nyilvánosságra jutott, magával a törvényjavaslattal a bizottság tagjai behatólag nem foglalkozhattak s a lelkiismeretes tárgyalás követelménye szempontjából igazoltnak tartja azt, hogy a bizottságnak hosszabb ideje legyen annak tüzetes tanulmányozására.

Akkor féltem midőnfölött ur hozott haza a templomból és Norma volt a pony-kocsiba fogva, és a Fölött ur gomblyukából mind-egyre kiakart esni a virág és olyan égi háboru volt, folytonosan villámlott és dörgött!

Bryan nevet.

— Norma nagyon jól viselhetette magát — mondá — hogy olyan körülmények között nem vadult meg és épségben hozta vissza magát. — Norma mindig tudja, és soha sem sziveli, mikor a zabolat felteszik reája. Dorka, megvárom míg bepakol.

A hold jól feljött és késő este van mielőtt elindulnak.

Távozásuk után lord Beckingham a felesége szobájába megy és azt mondja:

— Milly, milyen csodálatos fiatal leány az a Halling!

— Talán nem volt megelégedve? — Én egy szép gyűrűt adtam neki.

— Nem volt e megelégedve! — Nézz ide, éppen ez a csudám — nem akarta elfogadni!

— Neme? — Oh, bizonyosan szegye-lős volt!

Meg kellett volna engedned, hogy én adjam át neki. — Miért nem erőltetted, hogy vegye el?

— Édes Millym, én mindent megpróbáltam, de ő tökéletes jó neveltséggel úgy szólva a kis ujjai közé felvett és szépen vissza tülteget a helyemre. És itt vagyok én és a bankjegy.

Add ide nekem — indítványozta a felesége kevés szünet után.

VIII.

Dorka és Bryan elindultak. Bryan figyelemzeti, hogy „erősen megfogodék,” mert Vitéznek az a szokása, hogy a kapu

Nem is hiszi, hogy volna a bizottság tagjai között valaki, a ki lelkiismeretesen állíthatná hogy tüztesen foglalkozott a törvényjavaslattal.

Szilágyi Dezső igazságügyminiszter erre ingerültlen azt válaszolta, hogy a ki ügyeket keres a tárgyalás elhalasztására, azt könnyen találhat s ő maga részéről ragaszkodik ahhoz, hogy a törvényjavaslat tárgyalása péntekre tűzessék ki. Erre felhívta az elnököt, hogy szavastassa meg a bizottság tagjait.

A többség a mellett szavazott, hogy a törvényjavaslat pénteken vétessék fel a bizottságban. A többség tagjai közül Chorin Ferenc és Ullmann Sándor az elhalasztás mellett szavaztak.

Készülés hadjáratra.

A P. Lloyd egy katonai író tollából érdekes és részletes tudósítást közöl az orosz készülődésekről. Ugyanakkor, midőn teli tudóval fujják a béketrobitát, Oroszország nemcsak az ország belsejéből, hanem a mai közlekedési eszközök mellett a végtelen távolságban levő ázsiai határról is szállítja a csapatokat a német és osztrák határhoz; észre lehetett venni, hogy Lengyelországban, Podoliában, Wolihiában, mely országok béke idején katonai megszállás tekintetében már ugys egy hajszálnyra hasonlítottak Németország állapothoz a harminc éves háboruban, a túlmúlt helyőrségeket még szorosabban összehúzták és kis, szegényes és piszkos lengyel városok, hol azelőtt soha helyőrség nem volt, most kijut nekik a szerencséből.

A világ szinte megszokta már az orosz hadsereg stratégiai felvonulásának látványosságát és valószínű, hogy a legújabb felvonásokat is hasonló nyugalommal, mondhatni, fatalisztikus egykedvűséggel fogják nézni.

Megnyugtató nyilatkozatok bőven hangzanak el, de ez alatt az orosz tartalék-gyalogosok, az orenburgi, doni, tereki kubáni és utolsó időben már az urali kőzokok is szakadatlanul vonulnak keletre nyugatra és hazájukban újabb ujjongozás és formációk által pótolatnak. A múlt nyáron a nagy orosz csapatelhelyezések oly vidékekre történtek, melyek hadgyakorlatok alkalmak voltak. Akkor bizonyos szünet állt be.

Egy év óta azonban a legteljesebb rendszerezéssel oly jelenségek konstátálhatók, hogy a csapatok nem mind térnek vissza előbbi helyőrségeikbe, hanem egyesek a hadgyakorlatok vidékéről más új helyőrségekbe helyeztetek át. Nem kevesebb, mint három egymástól nagy távolságban levő földrajzi terület, a melyen a legfontosabb katonai változások történtek és pedig az európai Oroszország nyugati részei, a Kaukázus, mint az európai és ázsiai stratégiai tartalék rezervoirja és végül a legutóbbi időben a Kinával, illetőleg a mandzsuk országával határos japán partvidék, hol épp most szerveznek egy önálló hadsereget, részben összpontosítás, részben új csapatok állítása által.

Az első terület ellen irányulnak azok a rendszeresen keletre nyugatra vonuló csapatok, melyek annak idejében, mikor először elindultak, oly élnék nyugtalanságot keltettek a Kaukázusban és a partvidéken évenként új formációkat szerveznek; ha lelkiismeretesen akarunk eljárni, még egy negyedik földrajzi területet is lehetne kikerekíteni, a hol szintén szorosan összpontosítottan helyőrségi csapatok, ez a Kokand (Fergana), Saratsan (Samarkand) és Bokhara orosz birtokok által képezett terület, mely Afganisztán-nal és a Pamírral határos terület.

Oroszország egy óriás emberanyaggal

kivül levő fehér ágastól mindig megijed; aztán nem szól többet, míg Vitéz az ő saját-ságos kis ugrálásán nem kezd. — Ekkor Dorka kiált, észreveszem ragadja meg a Bryan karját, de rögtön magába tér.

— Bocsánat! — mondá.

— Miért? A karom bárkinek a rendelkezésére áll, a ki máskülönbön leisk az ülésből; és különösen magának még jobban a szolgálatára áll, mert maga — mert én — mert maga —

— Az ön szolgálatában van — mondá a leány mosolyogva.

— Igen — épen úgy értettem — viszonzá Bryan, szintén mosolyogva, Midőn lord Beckinghammal szekerem — mert tudja én az ő jószágigazgatója vagyok — mindig megfogom a karját midőn ideges vagyok. Én a szolgálata vagyok, tehát ő köteles nekem kellő védelmet nyújtani; s viszont én is érzem, hogy a mit ő mond azt meg kellene — tennem.

— Hát én nem teszem meg? — kérdi a leány, és szíve sebesebben kezd dobogni.

— Majd meg látom. És most azt mondom — hogy fogja meg a karomat valahányszor azt teszi vagy lelki egyensúlyára nézve szükségesnek érzi, — de ne azért mert épen olyan cséled mint én — hanem mert asszony, és mert jelenleg — az az, hogy mig Westrayban lakik — az én gondviselésem alatt van.

Ez a társalgás, mely a személyes bizalmaskodással oly határos — nagyon kellemes.

— Szívesek voltak magához — udvariasak? — kérde Bryan.

— Oh igen! Mindenki szíves volt, és mindenki kellemes volt. Sir Bryan, én azt gondolom, hogy önnek meg kell mondanom, hogy lord Beckingham ezer forinttal ki-nált meg.

— Oh igazán?

és ellenőrizhetetlen pénzkészlet tudatában magát tülhatalmasnak érezvén, négy hadsereg szervez négy harczterre, mely geográfiailag végtelen messzeségben van egymástól. — hogy fel egész Afrikáig, a fél földtekére kiterjedő erőszakos orosz offenzív politika előbb vagy később egyidejűleg vagy egymástán érvényesít és megkezdje a háborút az ó-világrész (?) meghódítására.

A Lengyelországban legutóbb történt áthelyezés következtében az orosz hadsereg husz zászlóaljjal szaporodott; ha ezt az erő-t átszámítjuk időre, t. i. hogy mozgósítás esetén mennyi idő kellett volna, hogy a zászló-aljak a legutóbbi vidékekről Lengyelországba jöjjenek, látható hogy a Lengyelországban álló hadsereg, az előbbi viszonyokhoz képest, egy egész nagy előnyt nyert; ily napot azonban az utolsó időben többit is nyerhet és az egyetlen előny, mely Oroszország nyugati ellenfeleinek eddig még megvolt, t. i. a gyorsabb stratégiai felvonulás lehetősége egész a határig, az offenzívának megragadása és a háboru színterének az ellenséges ország-ba való átvitele megszűnt.

Hogya ez az egy előnye is megszűnik, mi lesz akkor? És ki tudja, vajjon ezzel az egy nappal már nem veszti-e el? Három évvel ezelőtt az orosz nyugati kormányzó-ságban csak 12 tartalék gyalogzászlóalj volt, ma 24 van, tehát kétszer annyi és ez a háboruban 60 zászlóaljat, vagyis egész hadsereget jelent.

Ezután részletesen ismertetett az utóbbi időben történt összes csapatátthelyezéseket és arra a következtetésre jut, hogy Oroszország és pedig nagy méretekben két világrészben készült mindenféle eshetőséges háborukra és a legintenzívebben természetesen európai szomszédai ellen.

Natalia és a többi.

Mint Belgrádból írják, az új kormány-nak ama kijelentését, hogy a rendet és nyugalmat bárkivel szemben is meg fogja óvni, sokféleképpen magyarázzák. Azt hiszik, hogy e kijelentéssel a kormány Milán királyná cse-loz, mert a szerb nép most sem igen bizik volt uralkodójában.

Viszont úgy látszik, hogy Milán királynak sem tetszik az új kabinet. Attól fél, hogy a Pasics-minisztérium beleavatkozik családi viszálkodásába s kellemetlenségeket okoz neki. Ez az aggodás arra birta, hogy pár nap mulva Belgrádba utazzék s erről már értesítette is a regenseket. Érkezését márc. 5-ikére, lemondása évfordulójára várják.

Hazajövetelét olyan színben iparkodik feltüntetni, mintha népe utáni vágyakozás készítené erre, a minek azonban nem sokan adnak hitelt. Egészen másképp áll Natalia az új kormányról. Bizik erőlyes föllépésében s a maga dolgában igen sokat vár tőle.

A régi kabinetről azt mondja, hogy az jó magával is tehetetlen, félig radikális, félig liberális kormányférfiakból állott, a kiknek nem volt elég bátorságuk, hogy az ő ügyét védeni mertek volna, noha több hű barátja is volt közöttük.

Pasics kabinetje azonban tisztán radikális s így nem kell neki Milán király köve-teléseire ügyet vetni.

Az új kormánytól nem kér egyebet, mint hogy itéljen az ügyben az alkotmány és a törvények szerint, akkor az ítélet bizto-san az ő javára fog szólni.

A mig Natalia teljes bizalommal közeledik a Pasics-kabinethez, addig a kormány félhívtalos lapja, az Ödjek, ugyszólván támadást intéz ellene. Az okot erre maga a királyné szolgáltatta egy olyan cselekedetével, mely mindenféle megbotránkozást keltett.

A székesegyházban történt, a hol éppen

— Sir Bryan, én azt nem fogadtam el — válaszolá a leány szeliden. Lady Becking-ham egy gyűrűt adott, és azt elfogadtam.

Sir Bryan nem szól rögtön. De csak hamar Dorka felé fordul, s mosolyogva mondja:

— Büszkék vagyunk ugy-e?

— Nem Sir. En nem vagyok büszke. Vagy annak tart?

— Igen, maga az. Örtlök, hogy nem fogadta el a pénzt; az olyan szolgálatot nem lehet pénzzel megfizetni. — De meg vagyok róla győződve, hogy Beckingham jó szándékból tette.

— Minden bizonnal! És oly sok sze-gény leány örtlöl volna a pénznek ha nem is saját magáért — de hozzátartozóért. Nekem nincs senkim a kinek segítségemre volna sztkésége, a mi pedig enmagamat illeti, nekem van elég.

Ekkor a vitéz egy fehér kapu mellett megy el, s az utnak az egyik oldaláról a másik oldalára tánczol.

— Csendesen! Vitéz, csendesen!

Gazdájának a hangja lecsendesíti az iz-gatót Vitézt. De Dorka ismét sikoltott és megragadta a Bryan karját.

— En azt gondolom — mondá az ifju — hogy ha lord Beckingham a fia szolgál-tában meggyengült vagy tán elvesztett ide-geit akarta volna megerősíteni sokkal oko-sabban tette volna.

— En nem hiszem hogy idegességem állandó legyen — mondja Dorka lihege s a britka oldalába fogozva.

— A Normát a pony-kocsiba fogatom, Dawsonné tültelem bele — és maga hajt. Jó lesz ugy?

Miután Dorka jól kinevette magát e vad gondolat felett, a társalgás ismét laz-l. Nincs sok mondani valójuk és mind a kettő

egyik udvarhölgye esküdött. A szertartáson a királyné is megjelent s egyenesen a királynői trónus felé tartott. Ez a szék pedig már nem illeti meg őt s nehogy Natalia elfoglalhassa, letakarták s a szényegyet zsinórral leköttözték.

Natalia azonban semmibe sem vette ezt. hanem legott szétszaggatta a zsinort, a szé-nyegyet ledobta s büszkén foglalta el azt a helyet, a melyhez csak Szerbia királynéjának van joga.

Ezt a jelenetet a félhívtalos részlete-sen leírja s elítéli a volt királyné elbizako-dottságát.

Sajnos, ugymond, hogy az ur házának is lejárásodhatnak az ilyen jelenetek, melyek nagy méretekben aláássák a királyi család tekintélyét. Nem tartja végül lehetetlennek, hogy Milán hazaérkezekor ezt a esetet komolyan fogják letárgyalni

A megtért kritikus.

Tudni kell mindeneknek, hogy az euró-pai szárazföldön kevés rettentetlenebb kriti-kus van Gyulai Pálnál

Történt nem régen, hogy Gyulai Pál az általa szerkesztett Budapesti Szemlében kegyetlenül lehordta Jászai Mari asszonyt és az ő Elektráját.

Ugy fordult a sor, hogy a művész-női becsületében is igen sértve érzé magát e kritika miatt.

Erről hírt véve a szigorú kritikus bocsánatkérő nyilatkozatot tett közzé a Bp. Szemle legújabb számában.

E nyilatkozatnak mint most írják ér-dekes előzményei voltak. Épen egy hónapja mult, hogy Gyulai folyóiratában „Spectator” álnév alatt megjelent az az izetlen bírálat, mely Jászaiában nemcsak a művésznőt kriti-zálta meg élesen, hanem mélyen megbántotta a nőt is.

Egy kis mutatóvány elég az egésznek jellemzésére. „Nem elég”, írja a kritikus, „hogy az a fekete lebernyeg, melybe magát burkolja (t. i. Jászai Mari) nem palástolhatja el a természetnek oly domborulatait, a melyeket Antigone fehér leplének még nem kellett rejtetnie: a művész-nő, különben is tul-ságos számu földremlásai közben, keresve ke-resi az olyan helyzetet, melyben a fej és a felső test a földre lapul, a hátsó testrészt pe-dig a magasba emelkedik.

Az a rész, mely nála már ilyen mester séges helyzet nélkül sem épen legplasztikaibb. Milyen nem esztetikai hatású idomtalán tö-meg az a mi ott a földön hentereg.

Braun Sándor hírlapíró kit a Budapesti Szemle álnévt bírálatjának a művész-nő nőisége ellen elkövetett sértései szintén felháboríto-tak, megbízottakat küldött Gyulai Pálhoz, azzal a felszólítással, hogy nevezze meg a sértő cikik szerzőjét.

Gyulai Pál határozottan kijelentette, hogy munkatársát nem nevezi meg s erre Braun Sándor megbízottai Günther Antal dr. és Kaas Ivor báró által őt provokáltatta, mint Budapesti Szemle felelős szerkesztőjét. Gyulai Pál formális kihívásról lévén szó, szin-tén megnevezte a maga megbízottait.

A négy megbízott összejött, de megállá-podás nem jutottak, mert vita támadt kö-zöttük, hogy a cikik élesebb kitételeiben is van-e sértés a művész-nő személye ellen vagy sem.

boldogabb mint hogy sok szó állana a ren-delkezésükre. Egy idő mulva Dorka összesze-si a kezeit s azt mondja:

— Érzem a tengert!

Bryan megállítja a lovat s hangosan szagol.

— Érti? — Én hiszem hogy érzi. Erre fekszik — s az ostarával a mezőkön át bal-oldalra mutat. S a varju röpte szerint csak három mértföldnyire van innen; — e helyen hol most vagyunk, ez a domb takarja el előltünk.

Dorka összekulcsolt kezekkel ül és oly csendesen, hogy Bryan végre megszólal:

— Elég volt már belőle? Kérdé, s reá nézett.

A leány szemeiből sürtlen peregnék a könnyek.

— Mi az Dorka! — kiált az ifju szenvedélyesen.

De ebben a pillanatban Vitéz megijed, reszket, rugdos ugrál, és Sir Bryannek anyira lekötí a figyelmét és annyira elfoglalja, hogy a helyzet egészen más fordulatot vesz.

Bizonyosan arról a fehér ágasról álma-dozik jegyzi meg Dorka oldalást nézve a bosszus Sir Bryanra.

Valószínűleg. És én felébresztettem. De Dorka, én nem voltam mérges.

Nem? mondá a leány kételkedő hangon.

— En ugy tapasztaltam — mondja Bryan, amint az ostar nyelével a még min-dig izgatott állatnak a hátát dörzöli — hogy az asszonyok vagy nagyon kegyetlenek a lo-valkhoz, és azt várják tőlük, hogy semmi sze-szély vagy érzékenykedés ne legyen bennük, vagy nevétségesen elnézők irántuk. Miután vitéz olyan rosszul viselte magát, kénytelen voltam megbüntetni. — Miért sirt az előbb?

— En azt gondolom, hogy nem sirtam.

— Oh, bocsánat! Már látom!

Gyulai megbízottai azt vitatták hogy a koritikus bírálhatta és kifogásolhatta a szí-nésznő mozdulatait, a nélkül, hogy ezzel a nőt sértette volna, Braun megbízottai ellenben megmaradtak a mellett, hogy itt első sorban a nőiség sértetett meg. Végre is abban egyez-tek meg, a megbízottak, hogy a kérdés el-döntését egy szakértő bizottságra bízzák.

A szakértők között Keszler József össze is ülték s a vélemény, melyet a négy megbí-zott elé terjesztettek, arra birta Gyulai Pált, hogy kiadja ismét az általunk már közzét nyilatkozatát, melyben Jászai Maritól a nőiség-gén ejtett sérelemért bocsánatot kér.

A „Róvás”.

Zsiga bácsi valóságos telivér mameluk. Hive volt Tisza Kálmánnak, nem kevésbé hive Szapárynak. Miniszterek, mamelukok és kormányparti újságok iránt mindig rokon-szenyvet érez és mindezek dacára is jó magyar-sága ellen nem lehet kifogást emelni. Először mert a hadseregből csak a honvédeket tartja vitéz katonáknak — lévén a saját fia is leendő honvédtábornok — másodszor a közönségeket semmivel sem becsüli többre a közös lónál, — harmadszor, a németet nem szereti, ne-gyedszer, igen mérsékelt szenvedélyvel ked-vel a csöndet, a tüzes bort, a hosszú száru pipát és hébe-korba a cigányt. Az ellenzéki lapokat szenvedélyesen szereti olvasni, a kor-mánypárti lapokat — szánalomból. Nehéz volna a lelken elviselni, ha véletlenül — tes-zem azt — a „Nemzet”-et elfelejtene végig lapozni. Bizonyosan ugy gondolkozik, hogy az olvasással is az ember ugynevezett párt kötelességet teljesít — már pedig a kötele-ség teljesítésében Zsiga bácsi első szeret jární. Aztán végre is — ha már kevés az istenadta mameluk újságának az előfizetője — legalább olvasója akadjon. Ebből a tekin-tetből szeret némi propagandát csinálni s miután az összes familiát nem lehet meg-prenumeráltatni — ugy okosodik, hogy az egész familiát megfogja olvasatni illetőleg hallgattatni, — mert azt a bizonyos, jó kor-mánypárti zaffal körülmártogatott „Róvás” nem mindenki tudja olyan hangsúlyozással olvasni mint ő.

A napokban együtt volt az egész fa-milia. No most csinálak az én Nemzet-emnek egy jó napot — gondolá Zsiga bácsi és a következő pillanatban a terjedelmes újság-lap kiterítve fektüké papaszemmel felfegy-verzett tekintete előtt.

Figyeljete csak ide! Hallgassátok meg az írás szavait. Megértitek belőle, hogy a Róvás írója valóságos politikai zseni!

Erre az „anyjuk” szelid ellenvetéssel azt jegyzi meg, hogy tán inkább érdekelné valami könnyebb thema a fiataliságot, mint a magas politika.

Mire ismét Zs. bácsira került a sor és a legkedvesebb zsarnoki hangon vágta oda:

— Édes öregem. Ezt meg kell hall-gatni. Én mindig jó iztlen eszem meg a mit te fűzl — most már fogadd el az én fűz-tömet is . . . Punktum.

Zs. bácsi elméjének felhuzta a ravasszá-t s ugy várta a következő ellenvetést, hogy azt

— Egy kis gyengesség volt — ennyia-e-gész — örlök, hogy urnőmhöz visszame-gyek. Vágyom oda vissza.

— Mit — most szeretne ott lenni? — kérde Bryan féltékenyen.

— Oh nem! — kiáltá Dorka. — Sir én nem ugy értem.

— Sir Bryan — szolt közbe a társa.

— Sir Bryan, minden lélegzet, mely-e levegőből beszivok oly jót tesz nekem.

— Csináljunk egy kis egér utat a ten-ger felé, hogy a szikla szelénél állva a sós szellőt élvezzük? Az nem olyan nagy kérd-lés, és nem sok időt vesz igénybe; és a mint látja Vitéz elég friss akár mire.

Bryan nem tudja, hogy hangja mily reabeszélő, és Dorka sem tudja — gondola-tuk sokkal zajongóbb állapotban van. — Dorka tudja, hogy válaszolni kell. Érti, hogy azt kellene mondani — „köszönöm Sir, ne fá-radjon” — és nem képes reá.

Nem, történnék bár mi, ezt az utat nem szalasztja el! Kitudja, hát ha soha sem lesz ismét módjában, hogy visszautasítsa vagy el-fogadja, ha soha sem lesz többé ilyen élve-zetes órája! Legalább ez az egy szekerzés az övé lesz. — A kísértés sokkal nagyobb mint, hogy ellene tudjon állani, a mit ugyan nem is kísért meg; és azt mondja:

— Oh, Sir, milyen pompás lenne!

— Sir Bryan — igazítja ki Bryan má-sodszor — amint tovább mennek. En azt gondolom, hogy maga tudja, hogy az anyám társalkodó neje egyszerűen »Sir Bryan»-nak kellene, hogy szólítson, és nem »Sirnek».

— Az édes anyja szobaleányának — mondja Dorka.

— Es társalkodónéjának. Hallottam én, és láttam, hogy egész délutánokat nevetgél-tek és csevegtek együtt.

(Folyt. köv.)

H i r d e t é s e k.

MEGHIVÁS.

Gyulafehérvári takarékpénztár részvényesei
folyó 1891. évi március hó 14-én délután 2 órakor
az intézet saját helyiségében tartandó

XIX-ik rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívhatnak.

216. (2-3)

TÁRGYAK:

1. Az igazgató választmány jelentése az 1890. évi üzlet lefolyása és eredményéről.
2. A felügyelő-bizottság jelentése, valamint az 1890. évi vagyommérlegre és tiszta nyereség felosztására vonatkozó véleményes előterjesztés, esetleg a számadók felmentése.
3. Egy igazgatósági tag választása 2 évre.
4. Hat felügyelő-bizottsági tag választása 2 évre.
5. Három számvizsgáló tag választása 1 évre.
6. Az alapszabályok módosítása.

A szavazati jog gyakorlása végett felkértem a részvényesek, hogy részvényeiket a közgyűlés előtt 3 nappal a takarékpénztár saját helyiségében beadni szíveskedjenek.

Gyulafehérvárt, 1891. február hó 23-án.

Az igazgatóság.

Egy jó karban levő, 8 ló erejű
Clayton és Schuttleworth-féle

gőz cséplő-gép

teljes felszereléssel,
előnyös feltételek mellett eladó.

Értekezhetni:

SCHWARTZ TESTVÉREK-vel,
MAROS-VÁSÁRHELYT.

227. (2-3)

„LÖVYTUS” FAVIASZ.

A hazai kertészetekben ma már kizárólag csak ezt használják gyümölcsfák, rózsatövek nemesítésére, beteg fák gyógyítására. — Napon nem olvad, hidegnek, esőnek ellent áll, bogarak nem bántják, a fát teljesen fedi, levegő rajta át nem hatol.

Kapható az „első erdélyi szab. vegyészeti gyárban” LÖVY LIPÓTNÁL Kolozsvárt és TAUFFER FERENCZ utódánál.

600 grammos pléhdoboz ára 1 frt 30 kr.
300 „ „ „ „ 85 „
150 „ „ „ „ 45 „

Elismerő levelek küldettek több hazai és austriai akademiák és szőlészeti iskolák által.

Kitüntetve lett a bécsi, gráci, lüttichi és kolozsvári kiállításokon. — Legújabb az aradi kiállításon lett kitüntetve kiállítási éremmel.

231. (2-3)

Erdő eladás.

Szolnok-Dobokamegyében,
közel a nagy-ilondai vasuti állomáshoz
eladó 276 hold
tölgy- és bükk őserdő fája.

Értekezhetni:

KERTÉSZ GYÖRGYGYEL Kolozs-
Monostoron, Nro 1.

200.

(3-3)

Eddig fölülmulthatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi tisztított

Dorsmájolaj

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama esetekben, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni.

Egy üveg ára 1 frt és kapható a gyári raktárban Bécsben, III. kerület Heumarkt 3., valamint

az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszer-tárában.

Kolozsvárt kapható: WOLFF J., SZÉKY MIKLÓS, BIRÓ JÁNOS, Dr. EMBER B., A. VALENTINI, LUDWIG PALÓCZY gyógyszerész utódnál; továbbá GERGELY FERENCZ, KÓNYA SÁNDOR és MISSELBACHER J. B. keresk. utódnál.

8. (16-18)

ÚJ BANK- ÉS PÉNZVÁLTÓ-ÜZLET KOLOZSVÁRTT.

Van szerencsém a t. cz. közönség becses tudomására hozni, hogy Kolozsvártt, belközép-utca 10. sz. alatt (Minorita-épületben)

FOLLY VICTOR

váltótörvényszéki legjegyzett cég alatt

bank- és pénzváltó-üzletet

nyitottam, a következő üzletkörrel:

Értékpapírok, arany- és ezüst pénznemek és külföldi bankjegyek vétele és eladása.

Kisorsolt értékpapírok és mindennemű kamatszélvények beváltása.

Nyeremények leszámítása és értékpapíroknak új szelvényekkel való ellátása.

Utaltványok kifizetése a külföldre bármely értékben.

Igérvények elárúsítása.

22. (22-60)

Midőn vállalatomat a t. cz. közönség szives figyelmébe ajánlani bátorkodom, egyszerűsítve kijelentem, hogy e téren való hosszabb működésem, továbbá úgy a kolozsvári, mint a felső pénzügyintézetekkel fenntartott széles körű és előnyös összeköttetésem azon kellemes helyzetbe hoznak, hogy t. megbízóimnak mindenkor a legnagyobb előnyöket biztosíthatom.

Értékpapírok és sorajjegyek kisorsolási utánnézését díjmentesen eszközölöm és készséggel szolgálok minden a banküzlet keretébe vágó felvilágosítással.

Kiváló tisztelettel FOLLY VICTOR.

K.-IMPÉR-RÉPÁTI

rendkívül szénsavdús és legtisztább
égyénes gyógy-savanyuvíz

AZ ÉGVÉNYES SAVANYUVIZEK GYÖNGYE!

nátrium)	bicarbonát	4.3241 gr.
lúttium		0.0261 „
borsavas nátrium		0.1124 „
összes szénsav 2007 kc		3.9449 „
nem illó alkatrészek		4.2825 „

Savainak szelíd hatásánál fogva, az étrend szabályozása nélkül is, bárki által folyton élvezhető.
Rendkívül dús szénsavtartalmánál fogva — igen kellemes és tartós íze, valamint a nyelvre ható éles csipőssége folytán — a legkedvesebb üdítő ital.

Legegészségesebb és legkellemesebb borvíz a savanyuvizek pezsgője!

A „répáti” savanyuvíz, ezen termék szelíd és tiszta — a maga nemében bizonyára ritka — ásványvíz-kincs, minden ésszerű ivónak úgy is mint élvezeti, úgy is mint gyógyital, a belső szervezetre összes bántalmait ellen lelkiszeretettel a legmeglehetőbb ajánlható.

Csupán egyszeri kísérlet elegendő a fenti ismertetés becsületesen beigazolására!
A „répáti” savanyuvíz mindig friss és teljesen mintaszertől tisztán kapható KOLOZSVÁRTT: ld. J. B. MISSELBACHER utódnál, a kereskedésben és minden nevezetesebb vendéglőben; továbbá megrendelhető saját szétküldési raktárban BRASSÓBAN.

Tisztelettel

86 (13-50)

a „répáti” gyógyforrás kezelője: György József

REGALEVÁLTÁSÁG KÖTVÉNYEKET,

illetőleg

UTALVÁNYOKAT

legmagasabb áron vásárol

A KOLOZSVÁRI

KERESKEDELMI BANK.

53. (16-20)